

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی- کابل

۲۰ مارچ ۲۰۱۶

چه نروزی!؟

یک سال دیگر از بد بختی ها مردم افغانستان گذشت. یک سال دیگر از اشغال کشور ما توسط امپریالیسم سپری شد. یک سال دیگر از عمر ذلت بار دولت مستعمراتی کابل گذشت و یک سال دیگر به عمر حاکمیت نیرو های اهریمنی مذهبی علاوه گردید. سال آینده هم درخشان نخواهد بود تا مردم در آسایش زیست نمایند و صلح و امن را در آغوش گیرند.

تجاوز بر افغانستان هم چنان ادامه خواهد یافت و کشور ما در سال آینده نیز در مسلخ نیرو های اشغالگر بیگانه و ایادی دستپورده آن در وجود نیروهای ارتجاعی دست و پا خواهد زد. نروزی ما در واقعیت روز سیاه است که افق روشن آن بدون مبارزات مردمی میسر نخواهد شد. این نروزی، نروزی بردگان و غلامان امپریالیسم است نه نروزی آزادگان و مبارزان راه آزادی. در کشوری که جنگ و ستیز، خونریزی و ظلم و شقاوت و بدبختی حکمفرما باشد، نروزی وجود ندارد که به آن بالید و خوشی کرد. باید گریست و فغان کرد که چرا کشور ما در بندگی ذلت باری به سر می برد و چرا مردم ما در زنجیر بردگی کشانیده می شوند و رمق تنفس را ندارند. در کشوری که میهن فروشان مسلکی در قدرت اند، در کشوری که اهریمنان مذهبی خون مردم را می مکند، در کشوری که جنگ سالاران و فیودال های نظامی و سیاسی بیداد می کنند، در آن کشور نروزی نخواهد بود، بلکه سیاهروزی است که گلوی مردم مظلوم ما را می فشرد و درد های بی درمان را بر آنها تحمیل می نماید.

چه کسی به داد مردم ما می رسد و چه کسی مردم ما را از زنجیر بردگی نجات می دهد؟ انقلابیون مضحک همه در خدمت امپریالیسم قرار گرفته و شعور انسانی و مبارزاتی خود را از دست داده اند. این کسانی بودند که در هر جمله ده بار کلمه "امپریالیسم" را به کار می بردند، اما اکنون در پای همان امپریالیسم می رقصند و پای کوبی می نمایند. پس مردم ما به کی اعتماد خواهند کرد؟ اعتقاد من این است که خود مردم به پا خیزند، رهبران شان را در بستر مبارزه داغ تشخیص و پرورش داده، سرنوشت خود را در دستان توانمند خویش گیرند و دیگر فریب میهن فروشان را نخورند.

امید که نروزی بعدی، نروزی آزادی و استقلال باشد.